

STOPYRA A., SOBIECH P., KULETA Z.

Stan układu krzepnięcia krwi w wybranych schorzeniach psów

Coagulation in selected dogs diseases

Wiele chorób u zwierząt przebiega z zaburzeniami krzepnięcia krwi, które najczęściej przybierają postać zespołu rozsianego wykrzepiania śródnaczyniowego (DIC), nadkrzepliwości w chorobach tła zakaźnego i nowotworowego, oraz niedokrzepliwości towarzyszących hepatopatiom. Znaczne zaburzenia hemostazy występują po dużych zabiegach chirurgicznych, a szczególnie po resekcjach guzów nowotworowych.

Procesy krzepnięcia i fibrynolizy wykazują stałe, podprogowe działanie i są w stanie dynamicznej równowagi, zapewniony przez wieloenzymatyczny, kaskadowy charakter krzepnięcia i fibrynolizy oraz stałą obecność aktywatorów i inhibitorów w układzie krążenia. Umożliwia to m.in. hemostazę miejscową ograniczoną tylko do miejsca urazu. Każde zaburzenie homeostazy ustroju odbija się na stanie układu krzepnięcia krwi. Tematem badań były nabyte zaburzenia krzepnięcia krwi u psów na tle hepatarii i chorób nowotworowych.

Do badań użyte zostały psy różnych ras, wieku, płci (pacjenci Ambulatorium Kliniki Chorób Wewnętrznych). Grupę kontrolną stanowiły psy klinicznie zdrowe. Badania obejmowały oznaczenia wskaźników hemostazy: PT (czas protrombinowy), TT (czas trombinowy), APTT (czas kaolinowo-kefalinowy), FIB (stężenie fibrynogenu) PLT (liczba płytek krwi), wskaźników biochemicznych: aktywność enzymów AspAT, AlAT, stężenie bilirubiny i cholesterolu w surowicy, morfologii krwi i wskaźników czerwonych krwinek.

Wykonane badania dowiodły znaczącego wpływu samej metody pobierania krwi do oznaczeń koagulologicznych na ich wyniki.

W grupie zwierząt z zaburzeniami czynności wątroby zanotowano objawy niedokrzepliwości krwi: czas kefalinowo-kaolinowy, czas protrombinowy oraz czas trombinowy uległy przedłużeniu, stężenie fibrynogenu w surowicy psów z zapaleniem wątroby początkowo znacznie przekraczało wartości referencyjne, w zwyrodnieniu tego narządu mieściło się w granicach norm, natomiast liczba płytek krwi mieściła się w granicach uznanych za prawidłowe.

Zwierzęta u których wykryto choroby nowotworowe wykazywały nadmierną aktywację procesów prokoagulacyjnych: czas kaolinowo-kefalinowy uległ skróceniu, podobnie czas trombinowy. Czas protrombinowy uległ nieznacznemu skróceniu, lecz mieścił się w granicach uznanych za fizjologiczne. Stężenie fibrynogenu we krwi było podwyższone i przekraczało wartości prawidłowe. Liczba płytek krwi wykazywała znaczne zróżnicowanie: w procesach ostrych była dużo wyższa, a w procesach przewlekłych niższa od wartości referencyjnych.